

בש"פ 377/14 - פיראס ג'ורן נגד מדינת ישראל, השגה על המזכירות

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 377/14 - א'

לפני: כבוד הרשם גיא שני

המבקש: פיראס ג'ורן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

השגה על המזכירות

החלטה

לפניי השגה על החלטת מזכירות בית המשפט שלא לקבל לרישום הליך של ערעור.

להלן הרקע בקצרה: בשנת 2006 הורשע המבקש, בבית המשפט המחוזי, בעבירות הקשורות לאירוע של הצתה (במטרה לקבל במרמה את דמי הביטוח). על המבקש הושטו עונש של מאסר (שבע שנים), מאסר על-תנאי (שנתיים), ופיצוי לנפגעים שנכוו מן האש (בסך 75,000 ₪). בסוף שנת 2013 הגיש המבקש לבית המשפט המחוזי בקשות שעניינן קביעת מועד לתשלום הפיצוי. בית המשפט דחה את הבקשות, ובהחלטתו האחרונה, מיום 25.12.2013, הבהיר כי לא מתעוררת שאלה פרשנים לגבי החוק או לגבי פסק-הדין, וכי פסק-הדין לא קבע מועד לתשלום הפיצוי, ולכן משהפך פסק-הדין חלוט - הפך הפיצוי בר-גבייה. בית המשפט הדגיש כי אין בידיו סמכות להתערב בפסק-דין חלוט, והציע למבקש לפנות למרכז לגביית קנסות.

על החלטה זו הגיש המבקש ערעור, אולם כאמור, המזכירות מיאנה לקבלו לרישום מן הטעם שלא קמה זכות

ערעור על החלטה. על כך ההשגה שלפניי. ההשגה מנוסחת בתמציתיות רבה, ונטען בה כי "מדובר למעשה בהחלטה שנתנה לאחר פסק הדין משכך היא למעשה מהווה לא החלטת ביניים, אלא פס"ד".

למקרא הנימוק הנ"ל, נראה כי אליבא דהמבקש כל החלטה הניתנת לאחר פסק-דין בהליך פלילי אף-היא, בהכרח, פסק-דין שניתן לערער עליו. אין בידי לקבל גישה זו. גם בהליך הפלילי קיימת הבחנה בין "פסק-דין" לבין "החלטה אחרת", והבחנה זו יש לה חשיבות מיוחדת לאור הכלל שלפיו זכות הערעור בפלילים קיימת רק על "פסק-דין", ולא על "החלטות אחרות" (זאת למעט מקרים שבהם קיימת הוראה מיוחדת המקנה זכות ערעור). יודגש, כי גם החלטות שניתנו לאחר פסק-הדין עשויות להיות מסווגות כ"החלטה אחרת". אמנם, לעיתים אפשר להתייחס להחלטות מסוג זה כחלק מפסק הדין, כך שההחלטה המאוחרת "נבלעת" בתוכו וניתן להשיג עליה במסגרת הערעור על פסק הדין כולו (ראו רע"פ 6016/06 קובן נ' מדינת ישראל (17.7.2007)). אולם, איני סבור כי אפשרות זו מתקיימת במקרה שלפניי, שבו מדובר על החלטה שניתנה שנים ארוכות לאחר פסק-הדין, ואין בה אלא דחיית בקשה לתיקון פסק-הדין או להבהרתו, כך שלמעשה בית המשפט לא הוסיף דבר מלבד לציין כי פסק-הדין חלוט וכי מוצע לפנות למרכז לגביית קנסות (ראו והשוו בש"פ 7707/06 פלוני נ' מדינת ישראל (25.10.2006)).

סיכומי של דבר, דין ההשגה להידחות (ואיני קובע מסמרות באשר לדרך אחרת שאולי קיימת להשיג על החלטה כגון דא, והשוו סעיף 78 לחוק העונשין, התשל"ז-1977). עוד אוסיף, כי יש ממש בטענת המשיבה כי נפל פגם נוסף בהליך שהגיש המבקש, והוא אי-צירופם של הנפגעים, שלזכותם נפסק הפיצוי, כמשיבים לערעור ולהשגה.

סוף דבר: ההשגה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה בשבט תשע"ד (26.1.2014).

גיא שני, שופט
ר ש ם